

af ca. 2 Mill. Liter. Saa foreslog Regeringen at forhøje Vintolden fra 21 til 27 Øre, men samtidig foreslog man at forhøje den da anvendte Maltsskat saaledes, at der blev paalagt hver halve Flaske 2 Øre. Hvad skete da? Ølforbruget sank med 28 pCt., medens derimod Indførselen af Vin tog en rivende Fart. I Løbet af et Par Aar var Indførselen oppe paa 5 Mill. Liter. Den var altsaa mere end fordoblet i Løbet af et Par Aar, medens Ølforbruget, som sagt, daledede omtrent med 28 pCt. Det skete ved en Forhøjelse af Prisen for en Halvflaske Øl med 2 Øre, og det er netop denne Forhøjelse af Ølprisen, som den højtærede Finansministers Forslag er beregnet til at ville medføre. Selve Skatten er af Ministeren beregnet til at andrage 1,3 Øre, men det antages, at disse 1,3 Øre i Omsætningen og Detailhandelen ville udvikle sig til 2 Øre. Dette Forhold viser, at en Forhøjelse af Skatten udover det naturlige kan medføre en alvorlig Fare for vedkommende Lands Industri. Der er ingen Tvivl om, at den norske Ølindustri, som var en i høj Grad blomstrende Industri, har lidt alvorligt Afbræk ved denne store Forhøjelse.

Jeg vil gøre opmærksom paa, hvilken Følge i øvrigt denne Ølskatforhøjelse har haft for Norge. Noget hænger Følgerne sammen med den store Forhøjelse af Brændevinsskatten, der er indført, men jeg tror nok, at en direkte Følge af de Operationer, man den Gang foretog paa Toldloven og Ølskatten, har været, at der opstod i Norge en særegen Industri, nemlig Tilvirkningen af en Art hjemmelavet Vin. Man lod Rosiner gære saaledes, at der fremkaldtes Alkohol, blandede dette med Vand og tilsatte Sukker, og saa solgte man dette Produkt som en Art hed Vin. Det gaar i Norge under det populære Navn „Laddevin“. Fremstillingen blev oprindelig, tror jeg, foretaget nede i Hamborgs Frihavn, og der blev leveret meget malende Skildringer af denne Rosinvin Fabrikation, idet der blev hældt Vand fra Elben, der siges ikke at være særlig gavnligt for Sundheden, paa de gærende Rosiner, Sukker blev tilsat, og naar Produktet solgtes til Norge, blev denne Indførsel kun underkastet Vintolden. Senere, tror jeg, har man forlagt Fabrikationen til Indlandet og derved unddraget den enhver Beskatning, idet den ikke kommer ind under den almindelige Brændevinsbeskatning og heller ikke under Vinbeskatningen. Man producerer altsaa meget billigt denne Laddevin. Dens Virkninger

ere skildrede Gang efter Gang, og man lærer dem at kende, naar man beskæftiger sig med Drukkenskaben i Kristiania. Det norske Folk er et i høj Grad ædrueligt Folk. De norske Landboere ere, tror jeg nok, de mest ædruelige, der overhovedet findes i Europa. Jeg tror ogsaa, man drikker forholdsvis lidt i Kristiania, men den Maade, hvorpaa man nyder sine Drikkevarer i Kristiania, og de Følger, som særlig Benyttelsen af denne Laddevin har haft, have været af den alleralvorligste Art. Denne Laddevin fremkalder en Beruselse af den uhyggeligste Art, en meget værre Forgiftning end Beruselse efter Nydelsen af rektificeret og rensset Spiritus og ædlere Produkter.

Man skal være forsigtig med at sætte Beskatningen af saadanne Produkter som Øl saa højt op, at man fremkalder en saadan Industri som den, jeg har skildret. Men efter det Forslag, den højtærede Finansminister fremsætter, ville vi faa den højeste Ølskat, der overhovedet kendes i de egentlig øldrikkende Lande i Europa. Den højtærede Finansminister har Gang paa Gang givet os Tal vedrørende Brændevinsskattens Højde. Det forekommer mig, at han ogsaa til Sammenligning burde have forelagt os Tal vedrørende Ølskattens Højde. Den højtærede Finansminister har ikke gjort det og har undskyldt sig med, at denne Skat er vanskelig at udregne, og [det er sikkert nok, thi Ølskatten paalægges i de forskellige Lande paa meget forskellig Maade. Det er kun enkelte Lande, der have en Produktionskat, som vi have den. I øvrigt erlægges Ølskatten som en Skat paa Malt, en Skat paa Byg og en Skat paa Urt, hvilket er det tekniske Udtryk for Ølvædsken paa et vist Stadium af Produktionen. Maltsskatten har i øvrigt den Egenskab, at den ikke blot rammer alkoholholdigt Øl, men al Slags Øl.

Det siger sig selv, at jeg ikke er i Stand til at foretage en Udregning af, hvorledes de forskellige Landes Skatter paa Øl ere, naar den for Sammenligningens Skyld omsættes til vor, men de mest sagkyndige, som overhovedet ere i Stand til at behandle dette Spørgsmaal, have foretaget en Beregning deraf. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Beregningen er foretaget ud fra den Forudsætning, at man af 100 kg Malt faar 5,023 hl Øl — det er et af de Spørgsmaal, man maa afgøre for overhovedet at kunne drage Sammenligningen —, og selvfølgelig vil det i de forskellige Landes Produktion stille sig